

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121420259
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6121420259.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. B., A. XXXX/XX, zastúpeného C. & C., D., Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Ventúrska 1, IČO: 46 962 000, proti žalovanému: C. E. D. D., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného F. G. H. F. E., D., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o obnovu konania, vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod D.. XXXXX/XX/XXXX, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. XXX/XX/XXXX zo dňa 19.04.2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd odmietol žalobu na obnovu konania (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré mu je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške (druhý výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca žalobou doručenu okresnému súdu 18.07.2021 žiadal o obnovu konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. XXXXX/XX/XXXX. V tomto konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 816,55 Eur s príslušenstvom titulom plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy žalobca uhradil žalovanému sumu, presahujúcu hodnotu poskytnutého spotrebiteľského úveru a prijatím takejto sumy sa žalovaný bezdôvodne na úkor žalobcu obohatil. Žaloba bola súdom zamietnutá z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom rozsudkom č.k. 41Co/19/2018-133 zo dňa 28.11.2018 potvrdený a nadobudol právoplatnosť 18.12.2018.

1.2 Žalobca v žalobe na obnovu konania tvrdil, že po tomto rozhodnutí bolo dňa 22.04.2021 vydané rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci E./XXXX, kde súd EÚ vo vzťahu k plynutiu premlčacích lehôt na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyslovil právny názor, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom a o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady č. 87/102/EHS sa vzťahuje 3-ročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

1.3 Podľa žalobcu rozsudok Súdneho dvora Európskej únie E./XXXX v otázke vydania bezdôvodného obohatenia titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v spojení s rozsudkom Súdneho

dvora Európskej únie vo veci E./XX F. E./XX zo dňa 09.07.2020, z ktorého vyplýva, že článok 2 písmeno b), článok 6 odsek 1 a článok 7 odsek 1 Smernice 93/19 ako aj zásady ekvivalencie efektivity a právnej istoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia súdnemu výkladu vnútroštátnej úpravy, podľa ktorého žaloba o vrátenie súm bezdôvodného obohatenia na základe nekalej podmienky, nachádzajúcej sa v zmluve, uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, podlieha 3-ročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa úplného splnenia tejto zmluvy, ak sa predpokladá bez potreby overenia, že k tomuto dátumu spotrebiteľ musel vedieť o nekalom charaktere predmetnej zmluvnej podmienky, alebo keď pre podobné žaloby, založené na určitých vnútroštátnych právnych predpisoch, táto lehota začína plynúť až od okamihu určenia právneho dôvodu týchto žalôb súdom.

1.4 Žalobca dôvodil, že sú dané dôvody na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle §397 písm. a) a e) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“).

1.5 Okresný súd vychádzal z ustanovení §397 písm. a) a e), §403 ods. 1, §413 ods. 1 písm. a) C.s.p.; konštatoval, že v prvom rade sa zaoberal včasnosťou podania žaloby a zistil, že bola podaná oneskorene. Konanie pôvodne vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 20Csp/86/2017 bolo právoplatne skončené 18.12.2018 po tom, čo rozsudok okresného súdu potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím č.k. 41Co/19/2018-133 zo dňa 28.11.2018.

1.6 Rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie E./XX F. E./XX zo dňa 09.07.2020 bolo uverejnené v úradnom vestníku Európskej únie v slovenskom jazyku dňa 31.08.2020.

1.7 Z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci E./XX F. E./XX zo dňa 09.07.2020 vyplývajú právne závery ohľadom správnej interpretácie európskeho práva pri vyhodnotení premlčania nároku spotrebiteľa voči dodávateľovi, teda tá právna otázka, ktorá má význam pre žalobcu, pre ktoré žiadal obnoviť pôvodné konanie. Rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie pod č. E./XX zo dňa 22. 04. 2021 len fakticky opakuje právny záver, ktorý bol už skôr vyjadrený v rozsudku vo veci E./XX F. E./18 zo dňa 09.07.2020, teda ide práve o to rozhodnutie, ktoré poskytuje správny výklad práva Európskej únie ohľadne premlčania nároku spotrebiteľa, a preto vo vzťahu k rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie vo veci E./XX zo dňa 22.04.2021 už bol len deklarovaný právny záver, zhodný so záverom uvedeným v skoršom rozhodnutí, od ktorých záverov bola odvodená argumentácia v neskoršom rozhodnutí. Dôvod obnovy konania preto exitoval už od prvého rozhodnutia, v ktorom boli formulované právne závery Súdny dvorom Európskej únie v danej právnej problematike, a teda od momentu uverejnenia tohto rozsudku vrátane jeho prekladu do slovenského jazyka sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode na obnovu konania.

1.8 Podľa §403 ods.1 C.s.p. je potrebné od takéhoto okamihu v lehote 3 mesiacov podať žalobu na obnovu konania; v danom prípade lehota žalobcovi uplynula dňom 30.11.2020. Pokiaľ žalobca podal žalobu na obnovu konania dňa 18.07.2021, žalobu podal oneskorene. Z uvedeného dôvodu okresný súd žalobu v zmysle §413 ods. 1 písm. a) C.s.p. odmietol.

1.9 O trovách konania rozhodol okresný súd podľa §255 C.s.p. a žalovanému, ako strane v spore úspešnej, priznal v plnom rozsahu nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania, ktoré je mu žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov konania.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.).

2.1 Odvolateľ poukázal na to, že napriek označeniu rozhodnutia, od ktorého žalobca odvíjal nárok na obnovu konania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že priaznivejším rozhodnutím pre žalobcu je rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.07.2021 vo veci C-698/18 a C-699/18, keďže rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 len fakticky opakuje právny záver, ktorý bol už skôr vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-698/18 a C-699/18 zo dňa 09.07.2020. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec a zároveň sa ani dostatočným spôsobom nevysporiadal s právnou argumentáciou žalobcu ohľadom rozhodnutia, ktoré je podľa žalobcu spôsobilé privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene. Okresný súd sa nezaoberal ani nevysporiadal s právnou argumentáciou žalobcu obsiahnutou v žalobe na obnovu konania, nárok žalobcu sa neodvíjal vo vzťahu k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, ale žalobca týmito rozhodnutiami mienil poukázať na súvislosť s rozhodnutím vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021, na ktorú by konajúci súd v konaní po povolení obnovy mal pri posudzovaní predmetu sporu prihliadať. Okresný súd nesprávne postupoval, keď posudzoval subjektívnu lehotu včasnosti podania žaloby na obnovu konania vo vzťahu

k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ v spojených veciach E./XX F. E./XX, ktoré žalobca uvádzal len z dôvodu potreby výkladu rozhodnutia D. I. J. vo veci E./XX zo dňa 22.04.2021, pretože jednotlivé rozhodnutia neriešili totožné právne otázky.

2.2 Poukázal na to, že v podanej žalobe jednoznačne špecifikoval rozhodnutie, od ktorého odvodzuje ním uplatnený nárok na obnovu konania, na základe čoho mal súd prvej inštancie vyhodnocovať otázku včasnosti podania žaloby výlučne vo vzťahu k rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/18 z 22.04.2021. Posúdenie priaznivosti žalobcom označeného rozhodnutia malo byť predmetom rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-698/18 a C-699/18 rieši otázku počiatku plynutia premlčacej doby, t.j. konštatovanie právneho dôvodu zakladajúceho reštitučný nárok všeobecným súdom, kým Súdny dvor EÚ vo veci C-485/19 rieši otázku dĺžky premlčacej doby, ktorá sa podľa názoru Súdneho dvora EÚ má aplikovať ako jednotná premlčacia doba v trvaní 3 rokov. Okresný súd nesprávne vec posúdil, keď odmietol podanú žalobu z dôvodu jej oneskoreného podania, keď otázku včasnosti odvodzoval od úplne odlišného rozhodnutia, než ktoré žalobca označil.

2.3 Odvolateľ považuje rozhodnutie okresného súdu za arbitrárne; v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Cdo/102/2017, 4Cdo/120/2019 zo dňa 27.08.2019 a 6Cdo/98/2017 zo dňa 31.01.2019. Okresný súd mal vo vzťahu ku neakceptovaniu argumentácie ohľadom označenia rozhodnutia, od ktorého odvíja nárok na obnovu konania uviesť argumentáciu, ktorou by jasne, zrozumiteľne a dostatočne konkrétne vyvrátil alebo spochybnil tvrdenie príslušnej strany sporu, t.j. žalobcu ohľadne nespĺnenia podmienok pre konanie žaloby na obnovu konania v otázke včasnosti podania žaloby v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.04.2021 vo veci C-485/19. Okresný súd nezodôvodnil, v čom sú jednotlivé rozhodnutia Súdneho dvora EÚ totožné, a teda či aj rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 rieši výslovne otázku dĺžky premlčacej doby pri nárokoch spotrebiteľa na vydanie reštitučných nárokov. Priznal, že odkázal v podanej žalobe na rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, avšak iba podporne, a to v kontexte toho, že rozsudok vo veci C-485/19, od ktorého nárok na obnovu konania odvíjal, by mal súd prvej inštancie vykladať v spojení s rozsudkom Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-698/18 a C-699/18.

2.4 Žalobca mal za to, že konštatovanie súdu prvej inštancie o oneskorení uplatnení nároku žalobcu bez dostatočného vysvetlenia, na základe akých úvah dospel k záveru ohľadom totožnosti rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, zakladá arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

2.5 Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie a priznať žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Záver konajúceho súdu o nepreukázaní dôvodov obnovy konania je správny, pretože žalobca v konaní s odkazom na §397 písm. a) C.s.p. nepredložil žiadne rozhodnutie, ktoré sa týka predmetu sporu a je záväzné pre sporové strany. Rozhodnutie C-485/19 nie je záväzné ani pre žalobcu, ani pre žalovaného, pretože ide o rozhodnutie o predbežnej otázke, t.j. o podanie výkladu úniijného práva a netýka sa predmetu sporu. Žalobca argumentuje záväznosťou rozhodnutia z prejudiciálneho konania, hoci všeobecnú záväznosť takéto rozhodnutie nemá.

3.1 Poukázal na záver Súdneho dvora EÚ vo veci C-234/04 zo 16.03.2006 K. E. L. D. F. D. M. A., kedy aj Súdny dvor EÚ uviedol, že úniové právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmaval a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ak sa aj ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva. Súdny dvor EÚ zdôraznil dôležitosť zásady res iudicata (jedinou výnimkou, keď Súdny dvor EÚ zakotvil povinnosť prelomiť túto zásadu je situácia, keď vnútroštátny súd rozhodne vec, ktorá nepatrí do jeho kompetencie, ale do kompetencie orgánu Európskej únie). Obnova konania nemá byť nariadená pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora EÚ.

3.2 Za nesprávne tvrdenia považuje žalovaný aj tvrdenia žalobcu, odvolávajúce sa na rozhodnutie E. E. vs. ENEL (C-6/64). Toto rozhodnutie neobsahuje žiadne ustanovenie o nadradenosti či záväznosti rozhodnutí SD EÚ o prejudiciálnych otázkach spôsobom, ako to prezentuje a tvrdí žalobca. Rovnako ani rozhodnutie vo veci CILFIT neobsahuje takýto záver (dané rozhodnutie sa týka len výkladu v tom zmysle, že súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je povinný obrátiť sa na Súdny dvor EÚ).

3.3 Žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. III.ÚS 345/2017, podľa ktorého, aj keby sa súd pri vydaní platobného rozkazu prijateľnosťou dohodnutej zmluvnej podmienky vôbec nezaoberal, alebo keby sa ňou zaoberal ale s nesprávnym záverom, nemôže ísť o rozpor s Európskou judikatúrou.

Takýto nedostatok nemožno odstraňovať prostredníctvom obnovy konania, pretože návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo nesprávnosti procesnej povahy.

3.4 Poukázal na to, že v čase vydania právoplatného rozsudku sp.zn.18Csp/114/2018 bola Slovenská republika členom EÚ, pričom ani súd prvej inštancie a ani odvolací súd nedospeli k záveru o nutnosti požiadať SD EÚ o výklad v rámci prejudiciálneho konania (18Csp/114/2018 je mylne uvedená spisová značka pôvodného konania okresného súdu – pozn. odvolacieho súdu).

3.5 Iný právny názor prijatý s odstupom času preto nielenže nespĺňa požiadavky vnútroštátnej právnej úpravy a judikatúry o dôvodoch pre obnovu konania, ale s poukazom na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-234/04 zo 16.03.2006 ani nemôže byť považovaný za spôsobilý dôvod obnovy konania.

4. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný (§34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1, 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa §387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Vzhľadom na uplatnené odvolacie námietky žalobcu je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§365 ods. 1 C.s.p.); pri posudzovaní veci sa zaoberal predovšetkým námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 C.s.p.).

8. Právna úprava obnovy konania je upravená v §397 a nasl. Civilného sporového poriadku. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. Obnova konania v systéme mimoriadnych opravných prostriedkov je v civilnom sporovom konaní v porovnaní s Občianskym súdnym poriadkom upravená rovnako; žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatný rozsudok, právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmiar, ako aj právoplatný platobný rozkaz, pokiaľ sú splnené podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Žaloba na obnovu konania je v zásade prípustná aj voči ďalším právoplatným rozsudkom s výnimkou rozhodnutí tam uvedených (§74 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej v texte aj „C.m.p.“ a §399 C.s.p.). Žalobu na obnovu konania možno podať, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, a to že žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, uvedené v §397 C.s.p., sú ustanovené taxatívne a z iných dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná; uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má teda za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania z dôvodu jej neprípustnosti.

8.1 Konanie o obnove konania má dve fázy – konanie o žalobe na obnovu konania (§409 C.s.p.) a postup po povolení obnovy konania (§416 C.s.p.). V prvej fáze konania súd skúma len otázku, či je obnova konania prípustná, a teda či má povoliť alebo nepovoliť obnovu konania. Konanie o žalobe na obnovu konania prináleží súdu prvej inštancie, a to z dôvodu procesnej ekonomie a povahy veci, keďže prípadné obnovené konanie bude podliehať klasickému režimu sporového konania. V konaní o žalobe na obnovu konania súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania a či je obnova konania prípustná. Rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný; nie je viazaný rozsahom žaloby len výnimočne, a to ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý žalobou nebol dotknutý, ak ide o nerozlučné spoločenstvo podľa §77 C.s.p. a žalobu podal len niektorý zo subjektov a ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8.2 O povolení obnovy konania ako aj o zamietnutí žaloby na obnovu konania súd rozhoduje rozsudkom; po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku sa vec bez ďalšieho návrhu dostáva do druhej fázy obnovy konania, a to do konania po povolení obnovy konania, kedy opätovne súd vec prejedná a rozhodne.

9. V prejednáwanej veci okresný súd odmietol žalobu na obnovu konania podľa §403 ods. 1 C.s.p.

9.1 Ustanovenie §403 C.s.p. upravuje subjektívnu a objektívnu lehotu, v ktorej je potrebné podať žalobu na obnovu konania. Subjektívna lehota je 3-mesačná a subjektu oprávnenému na podanie žaloby na obnovu konania plynutie odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je 3-ročná a počítá sa od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej 3-ročnej lehoty a uplynie najneskôr spolu s objektívnou lehotou.

9.2 Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa; C.s.p. ustanovuje výnimky z objektívnej 3-ročnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, pri ktorých objektívna 3-ročná lehota neplatí a z dôvodov uvedených v §404 C.s.p. možno žalobu na obnovu konania podať aj po uplynutí 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Ustanovenie §404 C.s.p. taxatívne vymenúva za splnenia podmienok uvedených v §403 ods. 1 C.s.p. možnosť podať žalobu na obnovu konania po uplynutí 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia len v prípadoch, ak bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v Civilnom súdnom konaní priznalo právo neskôr podľa trestnoprávnych predpisov, zrušený, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť alebo ak ide o dôvody obnovy konania uvedené v §397 písm. c) až e) C.s.p.

10. V prejednávanej veci žalobca v odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa §365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a h/ C.s.p.(rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

10.1 O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa §365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. ide vtedy, ak nesprávny procesný postup, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

10.2 Odvolací dôvod podľa §365 ods.1 písm. h/ C.s.p. ako hmotnoprávna vada rozhodnutia predstavuje mylné použitie právnej normy súdom na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť, prípadne nesprávne interpretovanie obsahu správnej právnej normy súdom resp. nesprávne aplikovanie správne zvolenej a správne interpretovanej právnej normy.

10.3 Odvolateľ svoje odvolacie dôvody podrobne nekonkretizoval.

11. Svojou žalobou sa žalobca domáha povolenia obnovy konania, vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 20Csp/86/2017, v ktorom sa žalobca domáhal zaplata sumy 816,55 Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia v súvislosti s úverovou zmluvou, uzavretou medzi stranami sporu. Dôvody pre povolenie obnovy konania žalobca označil s odkazom na §397 písm. a/ a e/ C.s.p., pretože podľa žalobcu je uvedený rozsudok v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021 v otázke posudzovania premlčania nároku spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia.

12. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý správne posudzoval podanú žalobu na obnovu konania z hľadiska splnenia zákonných predpokladov povolenia obnovy konania.

12.1 §397 písm. a/ C.s.p. stanovuje, že proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Dôvodom pre prípustnosť obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať podmienky:

- skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle §400 C.s.p. bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní; otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska; napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodne konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť
- dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania; ide o upresnenie oproti pôvodnej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku v §228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., čo podčiarkuje celkovú koncepciu účinkov rozhodnutí podľa C.s.p. inter pares

- skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy musia byť spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania Komentár; C.; E., XXXX, D. XXXX).

13. V prejednávanej veci žalobcom označené skutočnosti, t.j. vydanie rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 (a ani rozsudky Súdneho dvora EÚ C-698/18 a C-699/18 zo dňa 09.07.2020) nespĺňajú ani jednu zo zákonom vyžadovaných podmienok.

13.1 Ustanovenie §397 písm. a/ C.s.p. umožňuje pri podaní žaloby na obnovu konania uplatniť dôkazy, skutočnosti a rozhodnutia, ktoré existovali objektívne v čase pôvodného konania, v danom prípade v čase konania sp.zn. 20Csp/86/2017 a tieto nemohli byť bez viny sporovej strany uplatnené v konaní. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 v čase pôvodného konania neexistovalo, čo vylučuje splnenie jednej z kumulatívnych podmienok, vyplývajúcich z §397 písm. a/ C.s.p. na to, aby súd obnovu konania mohol povoliť.

13.2 §397 písm. a/ C.s.p. tiež kumulatívne vyžaduje, aby sa označené rozhodnutie Súdneho dvora EÚ týkalo strán sporu a predmetu pôvodného konania; rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 a ani rozsudky Súdneho dvora EÚ C-698/18 a C-699/18 zo dňa 09.07.2020 nespĺňajú ani druhú zákonnú podmienku.

13.3 Dôkazy, skutočnosti a rozhodnutia, uvádzané v žalobe nepoukazujú na žiadne skutočnosti, preukazujúce spôsobilosť privodiť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie, pretože iné právne posúdenie v inej právnej veci nie je dôvod pre obnovu konania, čím nie splnená ani ďalšia podmienka §397 písm. a/ C.s.p.

14. Žalobca opiera svoju žalobu aj o ustanovenie §397 písm. e/ C.s.p., podľa ktorého proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné.

14.1 Z gramatického výkladu uvedeného ustanovenia vyplývajú dve kumulatívne podmienky, po splnení ktorých je daný dôvod obnovy konania. Ide o existenciu rozporu medzi právoplatným rozhodnutím súdu a rozhodnutím Súdneho dvora EÚ a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ musí byť pre strany sporu záväzné.

14.2 Právna úprava §397 písm. e/ C.s.p. nepochybne vychádza z pôvodnej procesnoprávnej úpravy zákona č. 99/1964 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol s účinnosťou od 15.10.2008 doplnený zákonom č. 384/2008 Z.z. o §228 ods. 1 písm. e/, ktorým bol výpočet dôvodov pre obnovu konania rozšírený o ďalší dôvod tak, že právoplatný rozsudok môže napadnúť účastník konania návrhom na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Civilný sporový poriadok v §397 písm. e/ v podstatných rysoch preberá úpravu taxatívnych dôvodov, na základe ktorých môže byť žaloba na obnovu konania podaná. Precizuje však úpravu explicitným ustanovením, aby išlo o rozhodnutie niektorého z orgánov, ktoré je pre strany záväzné.

14.3 Z dôvodovej správy k §228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. aj z dôvodovej správy k §397 písm. e/ C.s.p. možno dovodiť, že obnoviť konanie pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora by bolo celkom zjavne v rozpore s princípom právnej istoty; ustálená judikatúra práve v záujme zachovania právnej istoty vyvodila, že medzi pôvodným konaním a rozhodnutím, ktoré je dôvodom na obnovu konania, musí existovať určitý vecný a personálny súvis.

14.4 Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 nespĺňa podmienky rozhodnutia Súdneho dvora EÚ tak, ako to predpokladá ustanovenie §397 písm. e/ C.s.p.

14.5 Nie je splnená ani ďalšia zákonná podmienka, a to záväznosť rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 pre sporové strany pôvodného konania sp.zn.20Csp/86/2017; rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sú záväzné len pre účastníkov konania pred uvedeným súdom.

15. Vo vzťahu k rozhodnutiam Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 a C-698/19 a 699/19 z 09.07.2020 odvolací súd uzatvára, že okresný súd správne skúmal objektívnu podmienku prípustnosti žaloby na obnovu konania - včasnosť jej podania; mal za preukázané, že žalobca podal žalobu oneskorene, a preto uznesením žalobu na obnovu konania odmietol; uvedený záver nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom, že ak žalobca podal žalobu dňa 18.07.2021, podal ju po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej prekluzívnej lehoty (žalobcovi plynula od uverejnenia prekladu do jazyka slovenského od 31.08.2020 do dňa 30.11.2020). Konanie pôvodne vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 20Csp/86/2017 bolo právoplatne skončené dňom 18.12.2018 po potvrdení rozsudkom krajského súdu, č.k. 41Co/19/2018-133 zo dňa 28.11.2018.

16. Keďže je rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokovvej časti vecne správne, odvolací súd ho postupom podľa ustanovenia §387 ods.1 C.s.p. potvrdil, a to aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods.1 C.s.p. v spojení s §255 ods.1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vznikol mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.